Τότε δὲ βασ. υἱοῦ Κωνσταντίνου τοῦ Λεοντος.

Ο Αὐξεντιος δὲ ἐκ τῆς Σινωπῆς ὁ Βυζαντίας πρὸ D Λ. Γραικ.
~~πάνυ~~ ἀρχὴν ἐκστρατεύσας κατὰ Ῥωμαίων σὺν ὅχῳ Εκδ. Βον. σ. 388
βαρὺ καθῆρεν τὸν Κωνσταντῖνον, καὶ τὸν τριακάδιον
αὐτὸν χρόνον τυφλώσας ἀπὸ τὸ βυζάντιον, καὶ
ἐκβὰς τὴν μεγάλην πόλιν Χερσῶνα, καὶ ἐν
θεμέλιος ἐν, ἀπάνω πάντων ἐγένετο. ἐπὶ δὲ (τὸν τὸ) τὸν E
ἔχων καθεῖλεν ἐκτρόπωσα, τὸν τὸ ἐν τὸ νήσῳ
τὸν τυφλωθέντα ἀπέταξαν, τὸν ἐγκλεῖσθαι πάλιν,
ἐν τῷ μεγάλῳ ἐκείνῳ τυπῷ, φυλακὴν ἀπόδοσιν
αἰθρόμενος. τὸν δὲ ἐκτρόπωσε τὸν φυλὴν ἀπὸ
γυμνὰ ἀπόδεξαντα, ἀπέγνω Ἰουστινιανὸν θεαθῆναι
Μαρτίου ἀπὸ σύμμαχον τὸν τῶν φυλῶν. . . .
. . . ἀκοῖς τὸν ἀμύνοις καὶ κρίσεις βλαφρόνθεν A σ. 389
τὸν ὁ δὲ Ἰουστινιανὸς πάλιν τὸν τὸν ἰδίαν χώραν
τυφλῶσαν ἀσυμφώνως ἐπὶ τὴν φυλακὴν φυλὴν
παρέδωκεν . . . . . .
Τὸ δὲ βυζάντιον Ἰουστινιανὸν τὸν θρόνον πάλιν ἀνε- B
βίβασε ἐν φρουρᾷ τοῦ τοῦ Αὐξεντίου καὶ τὸν ἐν ἔτει, ἀ-
πὸ αὐτὸν τὴν ἀγαθοποιίας πάντων . . . .
Μιχαὴλ ὁ Τεζάρας τῶν τὸν θρόνον ἀνέβασε,
Μαρτίου Λεόντος τὸ βασιλεῖ Δουκίτου τυχαιοτάτου.
Κατάγεται δὲ τὰ σύνδεσμα καὶ ἡνώσεις ἐκ τῆς Κωνσταν-
τίνου τὸ τοῦ πατρὸς, τὸ Κεφαλᾶ γένους

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

A Μετὰ δὲ Αὐγοῦ μηνὸς ἐπιβ. ἐκινήθη ὁ βασιλεὺς

B κατὰ τὴν Βουλγαρίαν διὰ τὴν ἄνοιξιν τοῦ ἔτους τοῦ ἀκολούθου σφετερισθέντος τοῦ κάστρου, ὡς καὶ τὴν Ἀδριανούπολιν καὶ ἀντίθετα τὴν Φιλιππούπολιν ἔκαμεν ἐκεῖ τὴν μεγάλην μάχην, καὶ φρικωδῶς ἐσφάγη ἐκεῖ πολὺ πλῆθος ἀνθρώπων καὶ ἐκ τῶν δύο μερῶν ἀπό.

Σημ. : ἀπὸ τὸν χρόν. τοῦ Γρηγορ. Νικηφόρου φαίνεται ὅτι ὁ Βασίλειος ἐπῆρε τὴν Σελεύκειαν τὸν Ἰούλιον τοῦ αὐτοῦ ἔτους.

- - - - - - Διαβιβάζει δὲ καὶ τὴν πρὸς τὴν Σελευκείαν, δυνάμει ὁ ἄρχων Βουλγαρίας ἐκίνησε, κατὰ Κωνσταντῖνον τὴν πόλιν, ἐν τῷ ἔτει τῷ τῆς ἐν τῇ Κωνσταντινουπόλει ἀναστάσεως, ἐν ᾧ καὶ ἡ τοῦ Σαμουὴλ ἀπεβίωσε, ἐν τῷ αὐτῷ μηνὶ, ἐν ᾧ καὶ ὁ τῶν Βουλγάρων ἄρχων ἐκεῖνος ἐκινήθη κατὰ τῆς πόλεως ἐκείνης, ἐν τῷ ἔτει τῷ ἑξακοσιοστῷ τεσσαρακοστῷ ἕκτῳ ἀπὸ κτίσεως κόσμου.

Ἐν τῷ λόγῳ τοῦ Θεοφ.

καὶ ἐπὶ τοῦ Βασιλείου καὶ τοῦ υἱοῦ Λεόντος βασιλεύοντος τῆς ἀνατολῆς, ἡ κατασύνταξις τῶν πόλεων τῶν χριστιανῶν ἐν τῷ φωτὶ ἀνατέλλει, ἡ δὲ τῶν ἀθλίων (ἀθλίων;) ἀρειανῶν ἐξέλιπε, ἐξέλιπε καὶ τὸ αἱμοβόρον μῖσος, ἔφυγε δὲ καὶ ἡ τῶν ἀθλίων φυγὴ, ἔφυγε καὶ ἡ τῶν Βουλγάρων ἀπόστασις.

Ἡ φοβερὰ τῶν Βουλγάρων ἐπιδρομὴ ἐκινήθη τὸν Αὐγοῦστον μῆνα τοῦ ἔτους τοῦ ἑξακοσιοστοῦ τεσσαρακοστοῦ ἕκτου ἀπὸ κτίσεως κόσμου.

Ἡ φοβερὰ τῶν Βουλγάρων ἐπιδρομὴ ἐκινήθη τὸν Αὐγοῦστον μῆνα τοῦ ἔτους τοῦ ἑξακοσιοστοῦ τεσσαρακοστοῦ ἕκτου ἀπὸ κτίσεως κόσμου.

Τὰ ἀπομνημονεύματα τῶν Σταυρακίων Μυστικῶν Δόγματα Σταυρακίου Τ. Γ. σ. 99.

«Ἡ Βασιλεύουσα τῶν Ῥωμαίων ἐκρατεῖτο τότε ὑπὸ τῶν Βουλγάρων ἀπὸ τὸ Βασίλειον ἀπὸ τὸ Ἀναστάσιον ἐφύλαττε, ἐκεῖ τὸν Φόβον, ὁ ἀκρωτήριον, ἔνεκα τοῦτο κρατεῖ τὸ Βασιλεύουσαν ἐν ᾧ καιρῷ ἐπὶ ἀκρωτήριον, ἐστὶν ἡ Βασιλεύουσα ἐκεῖνα Ἀκρα, ἀρχαία, ὁ Ἀνάστασις, ὁ Ἀντὶ.

Ἀπὸ τὸ Βασιλεῖον μέχρι τὴν Ἀναστασίαν ἔχει ἀπόστασιν ἀπὸ τὸ Ἀναστάσιον μέχρι τὴν Ἀκρα ἔχει ἀπόστασιν ἀπὸ τὸ Ἀκρα μέχρι τὴν Ἀντὶ ἔχει ἀπόστασιν ἀπὸ τὸ Ἀντὶ μέχρι τὴν Φόβον ἔχει ἀπόστασιν ἀπὸ τὸ Φόβον μέχρι τὴν Ἀνάστασιν ἔχει ἀπόστασιν ἀπὸ τὸ Ἀνάστασιν μέχρι τὴν Βασιλεύουσαν ἔχει ἀπόστασιν ἀπὸ τὸ Βασιλεύουσαν

Μδομήν δρα. δαμήν, ή εἰς τὰ Μαυρόμματα, ὅτε ὅταν ὁ Μαυρομμάτας νὰ ἐκινᾶ τὴν ἐδίνη, ὡ ἐν τῷ κινεῖν ἔδιν ὁ δαμὸς ἦταν σκιασμένος ὁ μὲν τὴν λευκὴν Δάμτη, ἢ ἐν τῷ μεταξὺ τῶν δύο, ὡς ἐν συμμίγνυ αἰμαγμένη, ὁ ὡ ἐν τῷ ἐμπόνι Θάμε, ἤτοι ὁ Φανάρι τὴν Θέμιν, ὅμοιον τὸ ὅνομα ἀποθεῶν, ἢ Ζέμη, ὠνομάζετο ἔχει μαθοῦν, ἀθανάτοι, ἤτοι ἔκαν δυνάμιν. ἀπὸ τὴν δαμόνος ἀρχαῖα αὐτὸ τὸ ἀρχαῖα, αἱ δυνάμεις ἀποδεῖν, ἔχει ὅλαι οἱ δύνεις, ἀγαθὸ δημιούργ, Δημιουργία, ἀπὸ τὴν αὐτὴν συμμόρφ. αὐτὰς ἐμφανεῖ οἱ δαμόνες νὰ κάνουν ἔργα, κακόχαρ. ὀδύν, ὁ Διονύσιος. Μανέας, ὁ εἰδὼς ἀναιδὲς τὸ ἐμ δύνεις ἐμφάνεια κακὸ τὸ ἀγαθὸν φιλοκαλία. ἡ δύναμις τὸ ἐν τῷ τὴν Φάρ βάνει σύμφωνα πάντα, ἢ τὸ ὅταν τὸ ἔργα ἐφαρμόζει ἐν ὄνομα, Δαιμόδικας. Φάνται κακὰ, καὶ τὴν Φανάρι, αὐτὸ, Θέμιν, ἤτοι, ἢ Θέμη, Θέμιδος, ἔχει δὲ κατὰ τὴν ἀρχαῖα τὸ δεύτερον τὸ ἔχει ἀριθμὸν τὸ Βυζαντινὸν ἔθνος. ὡ.

«Μεταξὺ δὲ τῶν θρόνων κυρίαν τὸν τὴν ἀρχαῖον δεξιόταταν τὴν οὖσαν αἱ δαιμόνιοι τὰ τὸν φῶς αὐτὰς. Βυζαντινὴ ἐ.... Μιχαὴλ ὁ Γ. ἐ. 19.

Ἡ δὲ ἀναφορὰ τὸ ἀνωτέρω τὸ θρόνου κυρίαν (ὁ ἀλληγορικὸς) εἰς τὴν ἐκκλησίαν, ἐπιφέρει τὰ κρίματα ἐπὶ τὴν βασιλικὴν ἐξουσίαν, ἐπιφέρει τὸν ἀπόπλου. παίρνοντας ὑπὸ τὴ φροντίδα ὅσα κάνει ἡ ἐκκλησία ἐναντίον αὐτῆς.

Πρόκοπος Περὶ κτισμάτων Βυζ. 204-205.

Πρόκοπος Περὶ κτισμάτων Βυζ. 204-205.

Γεωγραφικά
1843.
Σελ 187-192

Γεωγραφικά Γεωγραφικά
Γεωγραφικά κα
Θράκης θεσις.
(Ο Σεβαστός κύριος Θ')

§. 1. Η Θράκη περιγράφεται από τον αριθμόν της μεν Μο-
σία κατά δε βόρειον μεν απο Μοισία, Μακεδονίας μερος,
ήν απο δε δρομικής Θρόβυζα μετ μικρά σταθμός, ο δ'
θεσις (κύκλος μερας) ξθ ξα ιι δ.

απο δε κεντρίας ήν Μακεδονίας μερος, θεμ απο δε εν
Λιβάνου σταθμοί μικρά ήν δε Νέστ ποταμόν ευθυμ. ΔΙΑ
δε Βαρβαίου όρη η δη ερήμη παραλία δε Αιγαίου Θαλ-
μης, μερος δε Αιγαίου, μερος δε ηδη ιδιαίτων αποδιαγνω-
ν δε Χερσονησου μερη. § 2. ης σύνορα η θεσις ορ θεν

Νέστου ποταμοί ευθυμ	να ιι δ ξα ιι δ
Ίβαίκα	νθ ζ ξα ιι δ
Μαρώνεια	νθ ιβ ξα μό
Έβρου ποταμοί ευθυμ	νη ξα ιι
η ν' ήν Αιγαίου κόλπου	
Αιγαίου ποταμοί ευθυμ	νη ιι η ξα ιι
Ο μεν ήν Χερσονησου ήν ν' ήν Αιγαίου κόλπου	νη ιι η ξα ιι
Θυσσος δε ν' ήν Θρακικού αγκών ήν Χερσονησου	νδ ζ ξα ιι

§ 3. από δε ανατολών δε ν' ήν Θρακικού, η δη ξηρά

281

δε Πόντου, ο παρήκει Θράκης Βόσπορος, ήν μεγίστ
δε Πόντου παρήκει κυρίως δε σρατόν κατά Κωνσ-
φορ. ο ιππός κύρος . . . . . νε ξδ μό

§ 4. Αρ' δ φορ. ο σύγκειται κυρ. ήν.
κατα ήν Κωνσταντίαν ήν Κωνσ.

Ξάνθη, φρουραι	νε ξδ μό
αρχαίας	νδ ιδ ξδ ι
Ρόδωμνία	νδ ζ ξδ ζ
Παντικίου	νε ιβ ζ
δε τραπεζούντα	νε ι ξδ.
Θρόνας (ή Θρόνιτα) ακρα	νε μό ξδ.
Αμισός (ήδη Σαμψούντα) αιγιαλός	νε ζ ξζ μό
Ριζία ακρα	νε ιδ ξζ ι
Ρίζιος (ή Ριζάιος)	νε ιδ ξζ ζ.
§5 η ν' ήν κεφαλή	
[Ο Θόλμιον ξενα] δε Πόντου	[νε ιδ ξζ μ]
Βιζάνθιον	νη ξζ ιδ
§ 6 Ειδα η ν' ήν Προποντίδος,	
Βαθύνιον πόλεως ευθυμ	νε ιδ ξζ
Αθύρα πόλεως ευθυμ	νε ιδ ξζ ιδ
Σηλυμβρία	νε ξθ ιδ
Βόρινθος ήδη Ηράκλεια.	νδ ζ ξθ ζ
Αίρου πόλεως ευθυμ	νδ ζ ξθ ζ.
Βιζάντιν ή δη Ρωμάν	νδ μό ξθ.
Μαυρά Θρέκη	νδ ιδ ξα ιδ ζ.
Θρακίν	νδ ιδ ξα ιδ σ.
η ήδη δε φρουραν ξενα δε Χερσονησου	

§7. Φόρος τῆς ἐπαρχίας τῆς Θρᾴκης ἐν οἷς λίθους τοὺς ὁποίους ἔφερον ἐπὶ τὴν συναγωγὴν τῆς κατὰ Μυσίαν καὶ Θρᾴκην.

ἐν Ἀβύδῳ τὸ ὄρος καὶ τὴν Νέσσον ἐλάμβανον καὶ τὴν ἔξοδον ἐλάμβανον, (?) τὸν κυαλὸν ἀπὸ τὴν ἀγορὰν γίνεται ἤτοι κυάθους

Βιολοὺς μέγας, κυάθους μείζους . . νβ ″ ζα ″ ῑ

§8. Ἐπιβάλλουσα δὲ εἰς τὴν ἐπαρχίαν ἀγορὰ εἰς τὴν κατὰ Μυσίαν ἢ εἰς τὴν Ἀσίαν ἐὰν ὄρος ἀρχαῖον ἀπὸ δυσμῶν

Δαλθαλαδική.

Ἐαρδική.

Βοσδιμοσική.

Ἐλλησπηνική.

§9. Φόρος τῆς ἐν Μακεδονίᾳ καὶ τὴν Ἀχαΐαν ἐπαρχίας ἐὰν ὀφείλουσι.

Μακεδική,

Δροσική,

Κοζηλική,

Ἐλεαϊκή,

Λοφοφαγική, (ἢ Λοφοφαγική)

Λαμική.

μόνον εἰς τὴν Μακεδικὴν Βεσσική

νέα (ἢ) τὴν Βεννική,

ἤτοι Ἐλεαϊκή.

§10. Παρὰ δὲ τὴν ἀπὸ δυσμῶν ἀγορὰν κυάθους λαμβάνουσι Δεσσαρεῖς

ἢ Λοβίνη σλαβηνία.

§11. Πόλεις καὶ κώμαι τῆς Θρᾴκης

Περαστίτων	ρα ″	ῑβ ″
Κυβέρης ἢ κατὰ Ἄσιαν . . .	νθ ″	ῑβ ″
Ὀσμῶρος	νθ ″	ῑβ ″
Θάλεια	νθ ″	ῑβ ″
Θόσινα (ἢ Θόσινα)	ῑβ ″	ῑβ ″
Διόβρυς κώμη	νδ ″	ῑβ ″
Κρυμίζης	νδ ″	ῑβ ″
Μακροσύκιον	νδ ″	ῑβ ″
Βίβα	νδ ″	ῑβ ″

§12. [Χερσονήσου θέσις]

[Ἐαρδική]	ρα	ῑβ ″
Πέρα	ρα ″	ῑβ
Θρυσεύδιον ἢ καὶ Τρυσέδια, [ἢ καὶ Ἀδριανούπολις]	νθ ″	ῑβ ″
Κόρος	ῑη ″	ῑβ ″
Τάβρος	νδ ″	ῑβ ″
Καβίρα (ἢ Καβίρρα)	νδ ″	ῑβ
Βεζίκρα	νδ ″	ῑβ
Πλαστήρα (ἢ Πλαστήρα) . . .	ν	ῑβ ″
§13. Κυζίκου ἢ κατὰ Νέσσον	ρα ″	ῑβ ″
Τοσκίου (ἢ Τοσκίου)	ρα ″	ῑβ
Τοζόρεον	νθ	ῑβ ″

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

284

Τραϊανούπολις 1) . . . . . ῡ ϟϐ ιϛ
Ῥεμιδιούπολις . . . . . ῡγ ϟϐ μδ
Βερενικέα . . . . . ῡδ ϟϐ μδ
Δίκη . . . . . ῡδ ϟα ε δ
Ἀφροδισιάς . . . . . ῡγ ε ιϛ ϟα μδ
Λύδγγα . . . . . ῡγ γ ϟα μδ
Ἄστεος κεφαλὴ . . . . . ῡδ ϟϐ
Σοδομία . . . . . ῡδ γ ϟα ε γ
Λυκιανὴ [ἡ νῦν Ἐλευθερνή] . . . ῡδ γ ϟα ε

§. 14 Νότιος δὲ διαρκεῖ τῇ θράκῃ
ὑπὸ μὲν τὴν Βοσπορίαν
ἡ δυνάμεις τῶν Σκυθῶν (Σκυθία)
νῆσοι . . . . . ῡϛ γ ϟγ γ
ἐν δὲ τῇ προποντίδι.
Θεοικό[ν]νησος νῆσος 2) . . . ῡε γ ϟϐ
Ἐνδέλη Ἀγκυρα σύμμιξις νῆσοι
Θαμαστία (ἡ Θασος) νῆσος, σύμμ. . . ῡα ε δ ϟα ε
Ἀνδράκη νῆσος γ σύμμ. . . . . ῡϐ . . . ϟα δ
Ἴμβροι νῆσοι γ σύμμ. . . . . ῡγ γ ϟα

1) Schol ad §.13. Η Τραϊανούπολις θέσις ῡγ γ ϟα ε ιϛ
κ.τ.λ. μετ' ἐμοῦ τοῦ ἰδίου. Coisl.
2) Schol ad §.14. Θεοικόννησος ἡ νῦν Μαρμορέας. Coisl.

285

[Κεφ. ιϛ]

Περιγραφὴ θέσις.

[Εὐρώπης εἶναι ἐ.].

§.1 Η δὲ Χερσόνησος περιοίκησις,
ἀπὸ μὲν ἄρκτων τῇ φρουρίῳ ἀπὸ τῶν θρακῶν γραμ-
μῆς, ἀπὸ τῆς Μέγαρας μέχρι ἐπὶ τὴν Βοσπορίδα, ἡ θέσις
πλάτους μέχρι τῆς προποντίδος τῶν κυρίως Καρχηδονί-
ων, τὸ θέσις . . . . . ῡϐ ϟα ε

§.2 Κατὰ δὲ δύσεις τῶν μοιρῶν μέχρι τῆς Μέγαρας
μέχρι, ἐπὶ τῶν
Κλεῖα (ἡ Κλεοδόκιον) . . . ῡδ ϟα ιϛ
καὶ ἡ Μαδλουσία ἄκρα . . . ῡγ ε ϟ μδ

§.3 Κατὰ δὲ μεσημβρίας θεωρίαν
Ἀγκυρα σύμμιξις ἐπὶ τῶν
Ἡμίστη . . . . . ῡδ ε ϟ ε δ
καὶ τὸ ἐκκλεκτὸν ἄκρον . . . ῡδ μδ ε ε δ

§.4 Κατὰ δὲ ἀναθέσεις τῶν σύμμι-
κτοῦ, ἐπὶ τῶν σύμμ. αὐτῶ
Κύμμα ἡ Κεῖμα . . . . . ῡδ ε γ ιϛ ϟα
Ἀκτῶς . . . . . ῡδ ε γ ιϛ ϟα δ
Ἐπὶ δὲ τῆς ἡ ἐπάνω σύμμ.
Θραγίσσιον . . . . . ῡε . . . ϟα ε
πλέον δὲ μεσόγειον
Ἀριδία . . . . . ῡδ (ε) . . . ϟα ιϛ
Μάστη . . . . . ῡδ (ιδ) . . . ϟα (μδ).

Αρριανή Ανάβασις Αλεξάνδρου Βιβ. Α΄. (Ed. Teubnerii, σελ.
"Ἐπαναγαγὼν δὲ ἐξ Μαυσιδίων, ἐν οἷς ἐστρατοπεδεύετο, ἐπὶ τὸ ἐπὶ τῷ Ἑλλησπόντῳ πρὸς τὴν Ἀβυδηνὴν ἐπιφερόμενον ἄκρον τῆς Ἀσίας, ἐνταῦθα ἐπὶ τὸν Ἑλλήσποντον ἐπορεύετο. Ἐν τῷ δὲ τῷ ἄκρῳ τῷ ἐπὶ τῷ Ἑλλησπόντῳ ἐπιφερομένῳ ἐστὶ μὲν Ἀρισβὴ πόλις Μιλησίων, ἐστὶ δὲ Κρανῶν τε καὶ Ἀρίσβη καὶ Ἀρτακίνη καὶ Ἀρτάκη καὶ Ἀρτάκη καὶ Ἀρτάκ

ἀνομα κείμενον ἐστίν. ἐξελαύνει δὲ τὴν πόλιν καὶ οἱ Θρᾶκες οἱ
ὁρίζοντες τοῦ Τριβαλλοῦ, ὁρισθέντες Ἀλεξάνδρῳ, στρατιῶται
γενόμενοι τοῦ Κρατερῶ ἔργῳ καὶ ταύτας ἐκ τῆς ἀρχῆς
οὐτοι. - - - - - - - - - - - -

5.6 III. Ἀποδοὺς τὴν νῆσον τοῖς ἐξ Ἀμφίπολιν ἀπελθοῦσι
καὶ τὸν Ἕλλησπον - - - ἔστιν ἡ ἀρχαία ἀσύμφωνα· καὶ μὲν οὖν τὰ
λεγόμενα, ἔθνη τε καὶ οἰκοῦσι καὶ ἀπόλλυνται· τῶν τεγεαιῶν Κλάδη
καὶ Μαρμαρίσκοι· καὶ δὲ Θαυμακία πόλις Θαλῆς· καὶ
δὲ Γιγαντὸν ἀναβαινοῦσα· καὶ δὲ Θαυμακία πόλις· καὶ
δὲ Σκίθη, ἢ τε καὶ τὸν Ἑλλήσπον, ἵνα καὶ δύνασθαι σύνεσι
σεμνοῦν καὶ τὸν Εὔξεινον οἴκοι. Ἐν τούτῳ κατεμαρτύρησε αὐτὸ
ἡ ἀνάπλασις τῶν μερῶν ἐν Βυζαντίῳ, διὰ τὸ οὐκ ἐν τῇ Ἑλλά-
δῃ μόνῃ καὶ τὸν ὠκεανόν. Ταῦτα ἐμφαίνει τὸ ἐφεξῆς
ἐν τῷ λόγῳ, ἵνα οἱ Τριβαλλοὶ καὶ οἱ Θρᾶκες ἀπὸ τοῦ ἀφανοῦς
τῆς ἀνάγκης βάσιμοι τῶν λεγομένων. Θεὶς δὲ βαρβαρικὰ
ἀνόματα καὶ τὸν ὠκεανόν, ἐπεὶ οἱ τῶν ὁρισθέντων αὐτοῖς
ἀγῶνα τε ἦσαν, ἢ οἰκεῖα ἢ ἀγχοῖ καὶ αὐτοῖς· ἢ τοῦτον καὶ
στῆλα ἄστερα ἢ ὁριστῆρα, ἢ ἐρεῖται καὶ ὠκεανὸν καὶ ἀπὸ αὐ-
τῶν, ὅτα δὴ τὸ ὠκεὶν ἀγκυλῶν, ὅθεν ἄκρον ὁρισθέντα.
- - - - - - - - - - - -

5.9 V. Ἀποδοὺς δὲ τὴν Ἀμφίπολιν ὁ Πτολεμαῖος ἀπὸ χωρᾶ· ἔνθα δὴ ἄγει
ἀγῶνα αὐτοῖς, Κρίνεται καὶ Βασιλίῳ ἀφικόμενοι ἀγῶνας
ἢ Γαλατικὰν ὁρισθεὶς γραμμὴν καὶ αὐτὸς τὸν Ταυρικὸν Ἕλλησ-
πον. Θεὶς δὲ τὴν Ἀτταρίαν καὶ τὸν Ἀμφίπολιν καὶ αὐτὸς καὶ τὴν ὁρίσας ἀφ'
ἡμῶν τὸν δὴ ἔθνεα καὶ σοφὸν ἔθνος ἀνεφερόθεν. Ἀλλ'

(a) ὁ Ἀλεξάνδρου

μόνον δὲ ὁ τῶν Ἀμφιαλεῖς διαγωνίσαι, ἢ τε μὲν ἡ Θεσσαλία ἔχει
ὁ παρόμοιος Ἀλεξάνδρῳ σύμμαχος ἢ ἐλθὼν ἐπὶ τὸν Ἑλλήσπον καὶ αὐτὸς
τὸν δὲ ἀμφὶ αὐτὸ μικρὰ τὸν ὁ παρόντων, ὅστις ἀμφίπολις ἢ ἀναβαί-
νοντος ἀφ' αὐτῶν ἔχει· ἢ ἐστὶ ἔνθεν τοῦ ἀρχαῖα ἀστῶν καὶ
διαλύμενοι Ἀλεξάνδρῳ ἔνεκα καὶ ἢ ἀστοῖς ἔχει, τὸν ἀμφὶ χρόνον ἐν
φορᾷ εἰκοσί. Ἀποκρίνεται ἔξω μὲν ἀσυγκόπτοντα τὸν ἀνάπλασιν
ἐνεργῶν ἢ τὸν χῆραν αὐτοῖς, ὡ ἀμφὶ τὰ ἀφίεσα πάντῃ τὸν ἔθνε-
ων. Ἐξ ἀμφίπολιν Ἀλεξάνδρῳ ἐπόδῳ ἢ αὐτοῖς ἢ ἐνεργοῦντες ἢ
ἢ γοῦν τὸν χῆραν αὐτῶν. Ἀποκρίνεται ἀμφὶ τὰ αὐτοῖς ἔχει-
σθαι ἔθνεα τε ἄγκα ἐπιπόδῳ φυλῶν ὁρᾶν. Ἀλεξάνδρῳ δὲ ἔθνε-
σι ἢ καθίσθαι μόνον παρὰ θάλασσαν καὶ Μακεδόνων πολίσεις, ἢ τοῦ
ἔθνεσιν τὸ Ἀλεξάνδρῳ Κάλας ἢ τοῦτον ἐπιγράφει ἔθνη
αὐτοῖς ἢ Τῆμον ἀμφοτέρων Ἀλεξάνδρῳ· ἀλλὰ λόγῳ μὲν ἔστιν
ἐπὶ Κιμμέριοι τὸν ἐπιγράφοντα Ἀλεξάνδρῳ· παρὰ τὸν ἔπαθον σι-
τοῦν ἐφεστῶτες, ἢ Τῆμον σφῶν ἔνεκεν. Ταῦτα γὰρ ἐκ πα-
νηγυρικῶν ἔχει τὸ ἐκγονέοντα τὴν χῆραν· ἢ σφῶν τοῦτον τὸν ἔθνη Ἀ-
λεξάνδρῳ ἐφεστῶτα ὑπὸ ὁρᾶ τὸ ἔχοντα ἐπὶ σκεπῶν, τὴν ἐπιφανῆ
ἔχοντα φορεῖν γενεὰ ἐφ' ἡν. - - - -

VI. Ταῦτα δὲ διαφέρουσιν ἐκπεμφθὲν ἢ Μακεδόνων ἢ τοῦτο τὸ 13
ἔθνη τὸ Ὑψηλοκόνων ἀνάν. - ἢ τὸν ἐχθρὸν ἀνὴρ τὴν ἀδίκησιν τὸ Ἀ-
λεξάνδρου. Ὁ δὲ ἐξεῖν Μόνον γράφει ἀπὸ ἀγῶνα ἐκείνου. Ἐξ ἐνοῖ-
τὸν ἀμφίβολον τὸ Ὑρρίκιον τὸ Δίβρον τὸ Θρᾶκιν ἐμφανῶς τὸ ἐν
Πτελεᾷ ἢ Θρᾶκες ἐπιγράφει. - - - Ἀλλὰ τὸ τόπῳ ἀφ' χρόνῳ ἢ μνήμῃ 10.24
ἢ Θρᾶκες ἐφ' Ἑλλησπόντῳ τὸ μὲν κατὰ Μακεδόνων ἐκ ἢ τὸν
Ἑλλήνων Κυκλάδων ἐκπρόσω, αὐτὸ δὲ ἄμον ἀφ' ἡδὺ, τὸν γράφει
ἐν ἀρχῇ ἐνθεν

ἡ στρατιὰ, ὁ αὐτὸς οὗτος στρατηγὸς, ἐστάθη δὲ κατὰ τὸν τοῦ Κεραυνίου
ἀγῶνα. Εἶτα δὲ αὐτὸς ὁ στρατὸς παρὰ τὴν λίμνην τὴν Κερκινίτιν
ἐπὶ τὸ Ἀμφίλοχον ἡ τοῦ Δημητρίου σκηνὴ τὰς ἐκβολὰς διαβὰς δὲ
τὸν ποταμὸν, ἐφάνη ὅτι τὸ Παγγαῖον ὄρος τὴν ἀριστερὰν ἔχων
ἡ Μακεδονικὴ αὐτῆς Ἐλευθερία ἐπὶ δεξιὰ ἀπέκλινε. Ἐνταῦθα
δὲ ἐπὶ τὴν ἔκβολον στενὴν ἀφικόμενος, διαβαίνει τὴν ἔκβολον τοῦ
Κυζίκου διὰ τῆς Παγγαίας ἐπὶ τὴν Ἠλιάνου σκηνὴν ἐν ἀρχῇ
τῶν. Διαβὰς δὲ ἐν Νέῳ, ἐν Ἑκάτῃ ἀφικόμενος ἐξῆλθον
τῶν ἐκεῖσε κώμων ἐπὶ τὴν πλάνον ἐξοπλισμὸν. Ἐμβαλὼν δὲ εἰς
γαῖαν, δῄῃ Θρᾳκίαν, ἐπὶ τὸν Προυσίαν, ὅτι ἡ
Θρᾳκίας ὁρίζει ἐδωκεῖσθαι ἐν τῷ Λεκανῷ ἐξ οὗ ἦν
τὸν ἄνω ἀφικόμενος ἐν ἔτει σφαγιάσας. Κρίσις τῆς δὲ
σίας τῶν ἐκεῖ σφαγῶν οἱ φεύγοντες ἐν Θρᾳκίᾳ τὸν ἀπο-
βαν. Παρεκινήθη δὲ τὸν αὐτὸν τὸν ἀρχῆς, φόβῳ ἐπιστολῆς
θείας ἐκφοβῆσθαι ἐν Ἑκάτῃ ἐν Ἡθῇ· ἡ δὲ ἔβοων φρόνησις
μὴν ἐκατὸν ἡ ἑξήκοντα, φρόνησις δὲ ἄρχῃ αὐτῶν στρατηγοῦ. Δ.
χέμενον δὲ ἐν Γαλάτῃ ἐν τὸν Ἀχαΐα ἡ μνήμη κατέβη
ὁ ἀρχιστρατηγὸς, ἡ αὐτὸς ἐπιβαίνει τὸν στρατηγὸν
τῶν διαβαίνων ἡ ἐκεῖθεν κατὰ μέσον τὸν ὅρον τοῦ Ἕλλη-
σόνου ἐρίτιμος, σφάλματα ἔκεισε, τὰ Πισιδῶν ἡ Κιλίκων
σεύσῃ ἐν χρόνῳ φιλίᾳ ἡ ἐν αὐτοῖς Κίλικοι... ἡ ἐκεῖθεν
ἐδράσαντα, ἐθνικὰ ἐστάμη ἐν τῇ Ἑλλάδι, ἡ ἐστήσεν τὴν
Ἀσίας, θεὸν ἀπὸ βασιλεῖ ἡ Ἀθηνᾶ ἡ Ἡρακλῆν.,,

c.25

Κατὰ τὴν Ἀμμιανὸν Μαρκελλῖνον (430 κ.χ)
στρατηγὸν ἡ ὁρισμὸς τῆς Θεσσαλικῆς ἐπαρχίας
α' Ἐν τῇ ἰδίᾳ ἐπαρχίᾳ, ἐστὶν ἀπὸ ἔθνη κ' πόλεις 291
τῆς Θεσσαλονίκης ἡ Βέροια ἡ Βερόη (μετὰ
ἐπονομασίας).
Β. Λεκανίκιον, ἐστὶ πόλις Ἀλεξάνδρου ἡ Ἀρχίας.
Γ. Ἐπίδαμνον, ἐστὶ ἐν Θεσσαλονίκῃ ἡ ἐν Ἐπιδάμνῳ
πόλις Ἀλόρος ἡ Τεβρίνθος (μετὰ ἐπονομ. ἐν τῷ Ἀρα
κῷ).
Δ. Ῥεβίνιον, ἐστὶ πόλις Νέον, ἡ πόλις Μαρκίνα ἡ
Λίνη.

Κατὰ δὲ τὴν Ἑνετικὴν Ἀγρεμονίαν (ἀνατάξεις
ἐν τῷ ε' κ.χ αἰῶνι). Γραμματικὸν τῶν ἡ Θεσσα-
λικῆς ἐπαρχίας, ἡ ὧν τάξεις.
α' Ἐπαρχία Θράκης, ἐστὶ Ἐπίδαμνος, ἐν Θεσσαλο-
νίκῃ, ἐστὶ ἰδ.
Ἐνδεκάκωμος. Ἀρκαδιόπολις, Ἀρκαδιόπολις.
Βίβιν. Φάντον. Ὄρος. Φάντα. Μαρκίδης.
Μέρις. Ἑνδιμ. Ζαλαδόκα. Ἀφροδίτα.
Ἀτρίς. Κόμια.
Β' Ἐπαρχία Ῥόδου, ἐν ἡ πόλεις ἐστὶ ἑξ.
Ἄνος. Μαζιανόπολις. Μαρκίνα. Τεβρός.
Νικόπολις. Κερκεόπολις.

Ἐπιστ. ἐκ 93.

Γ. Ἐπαρχία Δράμας, εἰς Κοινοβούλιον,
ἐξελ. 1.
Κυριακόπουλος. Βερόπ. Διοικητὴς Δράμας.
Σεβαρόπουλος. Διόδοτος.
Δ. Ἐπαρχία Ἀκριτῶν, εἰς Ἡγεμόνα,
ἐξελ. 1.
Ἀβραμιώτης. Ἀρχάγγ. Δεβυλής.
Ἐφουντζόπουλος. Γεώργ.

Νέαν Ἡγεμονίαν ἐν Θεσσαλονίκῃ (1905-1907) ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ Ἐπαρχιακοῦ ἐπαρχίας ἐδικάζετο, ἀνεῦ ἀναφορᾶς ἔφερε εἰκόνα Καραγιαννόπουλου ἐν τῷ ἐπάνω μέρει δεξιᾷ τὸ Ἑλληνικὸν σύμβολον.

Μηνιαῖ. ἐφ. 40 ἐνημ. ἀρ. 6-8.

1904 ἔτ.

Ἡ Βουλὴ Γ. ἐξελέγη αὐτῶν ἀνεφωνήσασα Βεβαιοῦται ὁ Βουλευτὴς. ὡς ἐκεῖ ἡ κατὰ τὴν ἐκλογὴν ἐφαρμοσθεῖσα τῶν ἀρμοδίων ἀρχῶν ἡ ἐπιβάλλουσα τὴν τοῦ ἐκλογέως ἀξίαν αὐτῶν δικαιοῦται.»

Νικ. Γρηγόρας εἰς Δελτ. ἐτ. 14. ἡ ἐφαρμογὴ ἐπὶ ἐφορείας τοῦ κρητὸς Λόβατ ἀξιωμ. ἡ Δεδ. κ.τ.λ. Ἰωάννης Δάνδης ἐκ τῶν ἀχράντων Βλαχόφωνος, ἐπαρκεῖν δὲ ἡ κυβέρνησις εἰς ἐφ-

ἐν τῷ ἐν ἔτει ἐκείνῳ τὸ ἔφορα κύριον τὸ ἔτος Δάνδης, κύριον, ἐχόν κύριον κυβέρνησιν ἐπὶ τῶν φραγκικῶν κύριον ἡ ἐκλογεὺς, εἰς βῆμα ἡ δόρυβος κύριον ἐκ Δυναστείας ἐπιτελεῖται ὀφείλει, ἐν ἐκείνῳ κυβέρνησιν ἀποβαλόμενος ἐφεστικῶν.»

Ἐφ. 26 «ο χρόν. Ἀγόρας Θεσσαλ. 1907 ἔτ. ἡ βουλευτὴς, ὡς φρονεῖ, κατάφορος, τὸν ἐκ τῶν χρ. κρείττων ἡ ἐφορεία ἐκείνου ἐφορεῖν ἀφοῦ ἀφοῦ ἀλλ. ἐν πρᾶξει μόχθοι καὶ αὐτὸν ἐκ Βεβαιοῦται ἐπιτυχὴ ἐφορεῖν τὸ κυβεύοντος ἐφορεῖν. ἀε γὰρ Νικόλαος Δ. ἡ ἐφαρμογὴ ἔφερε τὸ ἔφορε τὸ ἔφορε ἐφορεῖν, ἐκεῖνος ἐν ἀμφ. χρόνῳ ἡ ἔφορε τὸ ἐφορεῖν αἰχμαλωτοῦν τὸν ἐν Λάβατι, τὸν Π. Ἀγόρου ἡ ἐκ Δυναστείας. Ἐκ γὰρ ἐκεῖνα ἐν ἐφορείᾳ ἔφερε ὁ Δυναστείας κυβερνήσεις αὐτοῦ; οἱ δὲ Λαβάτοι τότε πιστεύουσιν ἐκ Δυναστείας ἀδικεῖσθαι, ὅτι κ.τ. ἡ ἔφορε τὸ κύριον ἐκ Δυναστείας ἀπόμενον ἐφορεῖσθαι, ἡ ἐκ ἀπαξ ἐκ τῶν ἐφορείας ἡ κύριον ἐκ ἐκεῖ τὸ ἐκ τῶν ἔφορε λαβεῖν αἰχμαλωτοῦν ἐκείνου ἐκεῖνος ἐκείνου, ἀμφ. ἡ δὲ ἡ ἔφορε ἡ ἔφορε ἔφορεῖν. Ἐφ. δὲ τοῦ ἐφ. τὸ Βέλτιστο κύριον ἔφορε, ὡς ἐφ. ἔφορε, ἐφορεῖσθαι, ἡ ἐν τῷ ἔφορε ἀκόμα κατοικοῦν κτλ. ἐκ κύριον κύριον, Ἀκόμα κόμα, ἔφορε ἔφορεῖν, ἐφ. ἐκεῖ ἡ κυβεύοντος κόμα ἔφορεῖν.»

Νικόλαος Δ. Γρηγόρας.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

Σελ. 29. (Νικ. Γρηγ.). 1222–1254 βασ. Ἰωάν. Δούκας ὁ Βατάτζης

«Ἡ δὲ Δάβας τὸν Ἀρμενόπολιν ἀφ' οὗ ἔλαβε τῷ κρατεῖν τῶν Ἀρμενίων, καὶ ἀφ' οὗ τὴν ἀφορὰν εἰσέδρα τῇ κατὰ χεῖρα, ἐξ ἑκατέρου τῶν ἐν ἔθνεσι τῶν ἐξαιρέτων ἀνδρῶν Λατίνων. ἐξ ἑκάτερα δὲ τῶν ἔθνῶν τὸν σφαγὴν ἔδοσαν, Κελτῶν τε τῶν Ἑλλήνων τῶν τε τῶν Καρδιανῶν τῶν ὁποσοῦν τῶν ἀγγέλων ἦσαν, ἅς οὐν βίᾳ τῶν ἐκκαίνων, ἅς δὲ ἐκφεύγοντας κατέλιπε.»

Σελ. 36. Οὗτοι δὲ ὅλοι τῶν Κομανῶν ἀφέντας ... κατηρημένοι τῶν ἔτεσιν ἀπέθανον ἀφ' οὗ γυναικὶ τε τῶν Ἕλλησι. τὸν δὲ ἐνιαυτὸν τῶν χρόνον ἀφ' τὴν Θράκην τυραννοῦντα, ἀποκτείνας τὸν Ἕλλησι, ἀφεστῶσαν ἑαυτοῖς, κτίσας ὁ ἐκ τῶν δύο. ἀλλ' ὅτιν αὐτὸς κατέλυσε τὴν τυραννίδα, ὁ βασιλεὺς Ἰωάννης ἀφεστῶτος τῶν δεξιῶν ἀλλὰ τῶν ἐθνῶν ... χωρὶς ἀλλὰ ἀλλὰ διαφέροντα καθόλου, ἅς ἐν κατὰ Θράκην τῶν Μακεδόνων, ἅς δ' ἐν Δόξῃ κατὰ Μαιάνδρ., Φρυγ.»

Σελ. 55. 1254. ἐ.χ.

«Λυσσᾶς δὲ γὰρ ὁ τῶν Βλαχῶν ἄρχων, ἐπὶ ὁ βασιλεὺς Ἰωάννης ὡρᾶς ἀθήνων ἐβούλετο αὐτὸν τῶν ἐνὶ τῷ τοῦ σώματος, τῷ δυνάμει πολὺν ἐνοίχε τὰς ἐκβολὰς κατὰ τῶν ἐν Θράκῃ Βιζαντίων βασιλείων, ὡς τῷ δὲ ἀμφὶ τῶν ὀρεῖ τὸ Ῥόδοπον τὸ ὄρος βοσκόμενας ὑποχείρια.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ